

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 4.7.2006
KOM(2006) 360 v konečnom znení

OZNÁMENIE KOMISIE RADE A EURÓPSKEMU PARLAMENTU

Zavádzanie trvalej udržateľnosti do rybného hospodárstva EÚ pomocou maximálneho udržateľného výnosu

{SEK(2006) 868}

OZNÁMENIE KOMISIE RADE A EURÓPSKEMU PARLAMENTU

Zavádzanie udržateľnosti do rybného hospodárstva EÚ pomocou maximálneho udržateľného výnosu

1.	Úvod.....	3
2.	Prínos maximálneho udržateľného výnosu (MSY).....	4
2.1.	Zvrat klesajúcej tendencie.....	4
2.2.	Zlepšenie ekonomickej situácie rybolovu.....	6
2.3.	Zlepšenie obchodnej bilancie.....	6
2.4.	Redukcia odpadu a narušenia necieľových druhov.....	6
3.	Ako dosiahnuť pozitívne výsledky	6
3.1.	Všeobecný prístup.....	6
3.2.	Riešenie zmien ekosystémov	7
3.3.	Dlhodobé plány	8
4.	Riadenie zmien.....	9
5.	ďalšia realizácia: nasledné kroky	10
6.	Záver	11
PRÍLOHA A Úryvok z implementačného plánu prijatého na Svetovom summite o udržateľnom rozvoji v Johannesburgu v roku 2002.....		12

1. Úvod

Ekonomická výkonnosť rybného hospodárstva v Európe by sa mohla postupným odstraňovaním nadmerného rybolovu podstatne zlepšiť. To by rybolovu prinieslo hospodárske výhody formou znižovania nákladov, zlepšenia úlovkov, nárastu ziskovosti rybolovu a zníženia odpadu.

Zabezpečenie udržateľnosti zdrojov rybolovu pri ich využívaní je nevyhnutnou podmienkou životaschopnosti odvetvia ešte pred jeho plným využitím, a preto riadenie rybolovu Spoločenstva kladie v súčasnosti dôraz na obnovu najviac vyčerpaných zásob. Napriek tomu, že stav mnohých komerčných zásob si stále vyžaduje opatrenia na obnovu, je čas začať riadiť európsky rybolov iným spôsobom, snažiť sa o dosiahnutie úspechu a nie iba predchádzať neúspechu.

Spoločenstvo a jeho členské štáty sa pripojili k medzinárodnému politickému záväzku na Svetovom summite o udržateľnom rozvoji v Johannesburgu (september 2002) so snahou udržať alebo obnoviť zásoby na úroveň, kedy sa môže produkovať maximálny udržateľný výnos, s cieľom urýchlene dosiahnuť tento zámer v prípade vyčerpaných zásob, a podľa možnosti najneskôr do roku 2015 (príloha A).

Zo všeobecného hľadiska, maximálny udržateľný výnos je maximálny výnos, ktorý sa môže dosiahnuť rok po roku. Charakterizuje ho miera úhynu pri rybolove, ktorá sa zvyčajne odrazí na veľkosti zásob rýb, na základe ktorej sa vytvára maximálny udržateľný výnos.

S cieľom realizovať nový prístup prináša toto oznámenie nové strategické smerovanie v oblasti riadenia rybolovu v Spoločenstve, podstatou ktorého je rýchle priblíženie sa k systému dlhodobého usmerňovania, ktorý kladie dôraz na získavanie toho najlepšieho z produkčného potenciálu živých európskych morských zdrojov bez kompromisu s ich využívaním budúcimi generáciami. Zaručiť využívanie živých zdrojov akvakultúry, pri udržateľných hospodárskych, environmentálnych a spoločenských podmienkach je plne v súlade so širším cieľom spoločnej politiky rybolovu.

Toto smerovanie je potrebné vidieť v kontexte postupného riadenia založeného na ekosystéme, ktorý je takisto cieľom spoločnej politiky rybolovu a v kontexte zavádzania navzájom prepojených prístupov, ktoré sú podporované európskou námornou stratégiou¹ a prípravnými prácami zameranými na novú námornú politiku EÚ. V prijateľnom čase predstaví Komisia ďalšie návrhy na riadne dokončenie realizácie záväzkov prijatých na Svetovom summite o udržateľnom rozvoji.

Prínos sa dosiahne iba pri uplatňovaní väčšej umiernenosti v rybolove počas prechodného obdobia. Bude nevyhnutné prijať uvážené rozhodnutia týkajúce sa tempa zmien a je nevyhnutné, aby sa na rozhodovacom procese o týchto zmenách zúčastnili dotknuté strany. Finančná pomoc, s ktorou počíta aj návrh Európskeho fondu pre rybné hospodárstvo, by mala pomôcť zmierniť sociálne a ekonomické

¹ KOM (2005) 505

dôsledky týchto obmedzení a bude potrebné poskytovať ju počas prechodnej fázy, až kým sa úplne neprejaví hospodársky prínos zmien.

Toto oznámenie predstavuje politický postoj k realizácii riadenia rybného hospodárstva v Spoločenstve založenom na maximálnom výnose pri zachovaní podmienok udržateľnosti. Ďalšie základné informácie o súčasnej miere nadmerného rybolovu zo zásob rýb EÚ a prípadný úžitok zo zavedenia maximálneho udržateľného výnosu k riadeniu rybolovu v EÚ sa nachádzajú v pracovnom dokumente Komisie, ktorý sa týka tohto oznámenia².

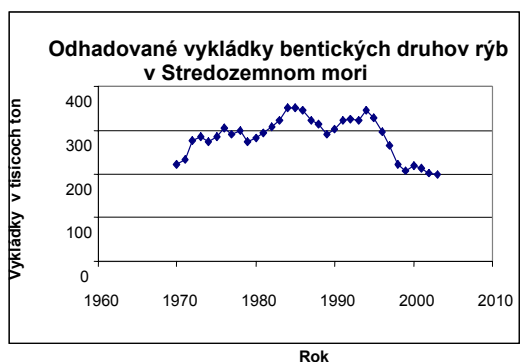
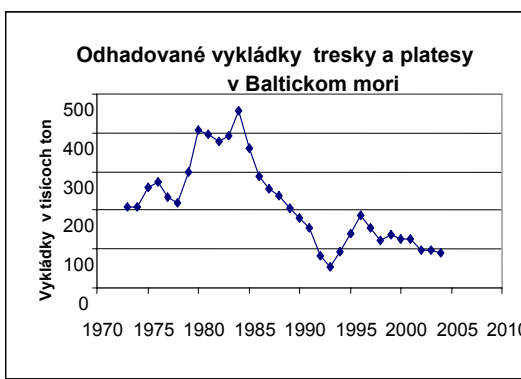
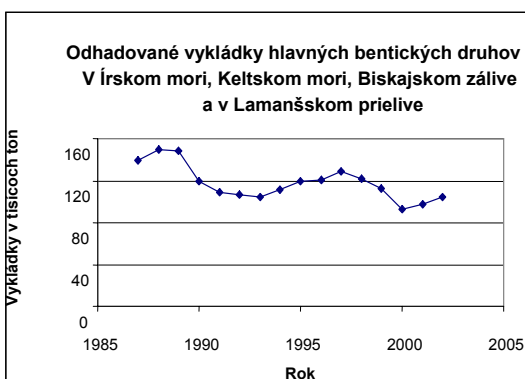
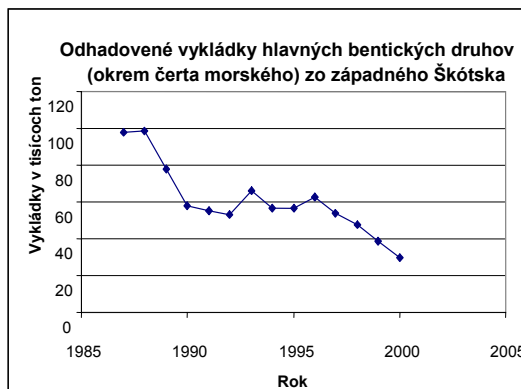
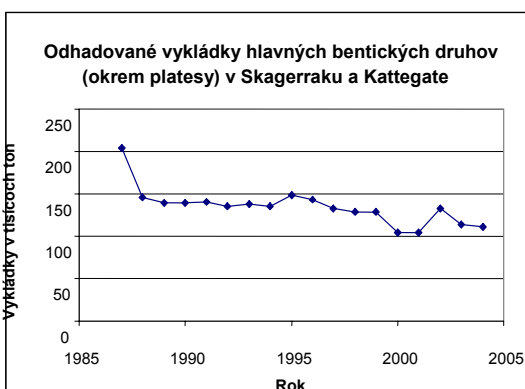
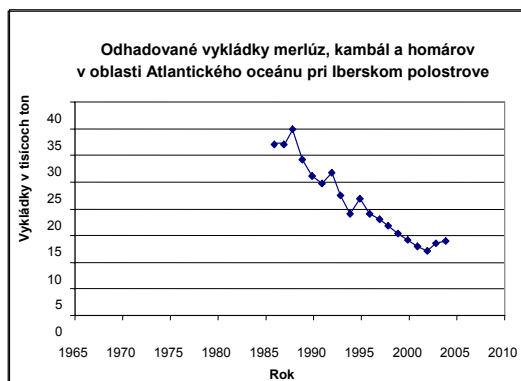
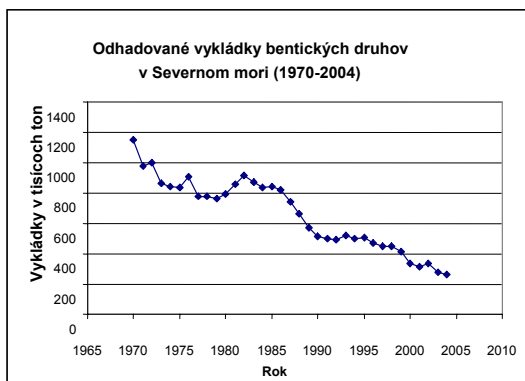
2. PRÍNOS MAXIMÁLNEHO UDRŽATEĽNÉHO VÝNOSU (MSY)

2.1. Zvrat klesajúcej tendencie

Zatiaľ čo sa niektoré zásoby rýb, napríklad sled'a a makrely využívajú v takej miere, ktorá sa približuje udržateľnosti, úlovky mnohých európskych zásob rýb žijúcich pri morskom dne (bentické druhy rýb) za posledné desaťročia výrazne klesali (graf 2.1). Jednoducho dochádzalo k nadmernému rybolovu vo vzťahu k produkčnému potenciálu týchto zásob.

Komisia predpokladá, že túto situáciu pomôže zvrátiť zavedenie systémov riadenia zásob rýb založených na maximálnom udržateľnom výnose. Tie nielen pomôžu zastaviť ubúdanie zásob, ale umožnia populáciám rýb narastať, čo povedie k lepším možnostiam rybolovu za nižšie náklady a s vyššou jednotkovou cenou. To prinesie vyššiu záruku hojnosti. Väčšie zásoby rýb sa dokážu lepšie vysporiadať s výkyvmi v prírastku mladých rýb, ktoré sú spôsobené činiteľmi životného prostredia.

² Technické pozadie oznámenia Komisie „Zavádzanie udržateľnosti do rybného hospodárstva EÚ pomocou maximálneho udržateľného výnosu: stratégia pre rast a zamestnanosť“. Pracovný dokument útvarov Komisie, SEK (2006) 868.

Obrázok 2.1. Odhadované vykládky bentických druhov v rôznych oblastiach vôd Spoločenstva. Zdroj: odhady ICES (Medzinárodná rada pre výskum morí), okrem Stredozemného mora (FAO).

2.2. Zlepšenie ekonomickej situácie rybolovu

Rybolov na úrovni maximálneho udržateľného výnosu by znížil náklady a zvýšil ziskovosť rybárskeho odvetvia, pretože by kleslo množstvo vynakladaného úsilia (a s tým spojené náklady napríklad na palivo) na jednu tonu ulovených rýb. Rozhodnutia členských štátov a osôb, ktorých rybolov živí, sa budú prijímať jednoduchšie, keď sa bude dať uloviť viac rýb a do rybného hospodárstva bude prúdiť viac finančných prostriedkov.

2.3. Zlepšenie obchodnej bilancie

Rybné hospodárstva Spoločenstva čelia výraznej konkurencii zo strany dovozu. Asi 60% spotrebovaných rýb v Spoločenstve pochádza z dovozu a tento podiel je v prípade bentických druhov (sív morský) ešte vyšší. V posledných rokoch sa ročne doviezlo viac ako 10 miliónov ton rýb.

Ryby zo zásob, pri ktorých sa uplatňujú úrovne takmer maximálneho udržateľného výnosu, majú výhodu stálej dodávky (pretože sa pri nich dá zaručiť dostupnosť) a vysokej kvality (investícia do spracovania výrobku sa vyplatí, keďže dlhodobé vyhliadky sú stabilnejšie).

2.4. Redukcia odpadu a narušenia necieľových druhov

Najlepším riešením problému s odpadom je znižovanie úhynu rýb. Ryby sa vyhadzujú, pretože pri vyložení na palubu plavidla sú veľmi malé, ich hodnota je príliš nízka alebo sa ulovili nad povolenú kvótu.

Pri rybolove na úrovni maximálneho udržateľného výnosu je podiel veľkých a hodnotných rýb v úlovku vyšší. Na každú tonu vylovených predajných rýb bude pripadať menej tých, ktoré sa musia vyhodiť.

Rybolov komerčných druhov môže často narušiť biotopy a poškodiť nekomerčné druhy, vrátane delfínov a sviňúch. Zníženie úhynu rýb zo súčasnej úrovne smerom k maximálnemu udržateľnému výnosu zníži vedľajšie úlovky týchto necieľových druhov.

3. AKO DOSIAHNUŤ POZITÍVNE VÝSLEDKY

3.1. Všeobecný prístup

Aby mohli ryby dorastať do väčších rozmerov, a aby sa tým dosiahla ich vyššia tržová hodnota a výnos pri výlove, musíme znížiť pomerné množstvo rýb

vytiahnutých z mora³. Na začiatku by to znamenalo zníženie úlovkov, ale neskôr by ozdravené populácie zvýšili ich výlov pri zachovaní podmienok udržateľnosti.

Pokúsiť sa obnoviť populácie rýb bez dlhodobej stratégie je riskantná a náročná úloha. Veľkosti zásob rýb sa ťažko merajú a zatiaľ čo rybolov má významný vplyv na zdravie populácií rýb, svoju úlohu zohrávajú aj ďalšie faktory, ako napríklad zmeny životného prostredia a prílev mladých rýb. Riadenie rybolovu sa musí sústrediť na udržateľnosť a stabilitu a hľadanie spôsobu, ako nájsť rovnováhu medzi rybolovom a produkčnou kapacitou zásob. To sa dá dosiahnuť postupným znižovaním počtu aktívnych rybárskych plavidiel alebo vynaloženého úsilia na rybolov, ktoré lode využívajú.

Aby sme rybárom umožnili loviť na úrovni maximálneho udržateľného výnosu zo zásob rýb, potrebujeme na základe najlepších dostupných vedeckých odporúčaní stanoviť, aká cieľová hranica rybolovu je pre každú zásobu rýb primeraná. Potrebujeme sa tiež dohodnúť na tom, akým tempom sa ročné úpravy budú vykonávať, aby sme tento cieľ dosiahli. Tieto rozhodnutia by sa mali realizovať pomocou dlhodobých plánov, ktoré sa ustanovili na základe rámcového nariadenia spoločnej politiky rybolovu.

Komisia, pri príprave dlhodobých plánov, zväží veľké množstvo nástrojov, akými sú metódy ročných úprav CPÚ a úpravy úrovne rybolovu, ktoré zahŕňajú aj preventívne opatrenia. V prípade potreby sa pristúpi aj na technické opatrenia, napríklad uzavretie oblastí alebo nariadenia týkajúce sa štruktúry rybárskych zariadení.

Keďže ekosystémy a životné prostredie sa časom menia, bude nevyhnutné neustále skúmať požadované dlhodobé plány, vrátane úrovni a súvisiacich opatrení.

3.2. Riešenie zmien ekosystémov

Nie je jasné, ako sa budú morské ekosystémy vyvíjať pod vplyvom zmien podnebia a počasia. Hoci tieto, ako aj iné činitele životného prostredia môžu ovplyvňovať populácie rýb, v mnohých prípadoch má na populácie najväčší vplyv práve rybolov. Pri nižšej miere využívania zásob rýb sa populácie môžu stať odolnejšími voči ekologickým zmenám.

Pokus riadiť zásoby rýb smerom k cielenej veľkosti by mohol vyžadovať rozsiahle zmeny v priemysle, aby sa v krátkom čase vyvážili zmeny v životnom prostredí. To by pre priemysel prinieslo neprijateľnú labilitu a preto sa uprednostňuje prístup lovenia rýb v rovnomernej a udržateľnej miere⁴.

Zatiaľ čo úhyn rýb sa bude znižovať a zásoby sa budú obnovovať, získame viac poznatkov a cieľ dlhodobého riadenia budeme musieť prispôbiť tak, aby brali do úvahy nové poznatky, ktoré o ekosystémoch a ich produkčnom potenciáli získame.

³ Zvyčajne sa meria ako ročná miera úhynu rýb pri rybolove, čo je množstvo rýb ulovených v roku vydelené priemerným množstvom lovnéj zásoby v mori počas roka. Technická správa o využití tohto parametra pri realizácii metódy MSY sa nachádza v pracovnom dokumente Komisie, ktorý je pripojený k tomuto oznámeniu.

⁴ Výhody tejto metódy výlovu popisuje pracovný dokument útvarov Komisie

Udržiavať morské ekosystémy v rovnováhe je dôležité. Nadmerný výlov jedného druhu na úkor iného by bol veľmi hazardným prístupom, pri ktorom by ekonomická aktivita závisela od menšieho množstva zdrojov a bola by citlivá na vyčerpanie zásob.

Rybolov všetkých druhov v ekosystéme by sa mal za normálnych okolností uskutočňovať v miere, ktorá je menšia ako miera rybolovu pri maximálne udržateľnom výnose v dlhodobom horizonte. Pri niektorých druhoch rybolovu („zmiešaný rybolov“) sa dá počas jednej plavby chytiť niekoľko druhov rýb. Aby sa zabránilo náhodnému nadmernému výlovu určitého druhu formou vedľajšieho úlovku, budú súčasťou niektorých dlhodobých plánov dodatočné opatrenia, napríklad úpravy rybárskych zariadení, uzavreté oblasti a sezóny.

3.3. Dlhodobé plány

Kľúčovým nástrojom realizácie tohto nového prístupu by mali byť dlhodobé plány. Podľa Komisie by sa plány mali pripravovať takto:

- zabezpečiť sa rokovania so stranami, ktorých sa proces týka, t.j. rybármi, spotrebiteľmi a inými zainteresovanými stranami;
- základom každého plánu budú objektívne vedecké odporúčania;
- hospodársky, sociálny a environmentálny vplyv navrhovaných opatrení sa primerane zväži;
- určí sa cieľová výška výlovu a spôsob, ako ju dosiahnuť postupne – bez snahy usmerňovať úroveň biomasy;
- cieľom plánov bude aj znižovanie škodlivých účinkov rybolovu na ekosystém;
- pre prípad, kedy sa loví v rôznych zásobách lovia súčasne, budú plány obsahovať technické opatrenia, ktoré zabezpečia, aby rybolov všetkých zásob zodpovedal ich príslušným cieľovým výškam výlovu;
- plány budú počítat' aj s možnosťou využívania niektorých zásob v menšej miere ako je úroveň maximálneho udržateľného výnosu, s cieľom dosiahnuť nárast produktivity niektorých druhov;
- plány budú stanovovať cieľové hodnoty bez ohľadu na biologický stav zásob v čase, keď plány nadobúdajú účinnosť, i keď v prípade rozsiahlejšieho vyčerpania zdrojov môžu plány vyžadovať prísnejšie ochranné opatrenia;
- ak vedecké odporúčania nemôžu kvôli nedostatku údajov alebo iným okolnostiam poskytnúť riešenie na dosiahnutie maximálneho udržateľného výnosu, plány určia primeraný postup;
- plány a ich ciele sa musia pravidelne hodnotiť.

4. RIADENIE ZMIEN

Spoločenstvo a jeho členské štáty sa zaviazali splniť cieľ maximálneho udržateľného výnosu. Teraz sa musíme dohodnúť na dynamike zmien, pomocou ktorej tento cieľ dosiahneme, a na tom, ako tento prechod zvládnuť. Úspech pri realizácii nového prístupu závisí predovšetkým od schopnosti vnútroštátneho rybného hospodárstva prispôbiť sa novej situácii.

Po prijatí dlhodobých plánov, ktoré stanovujú primerané cieľové populácie, sa členské štáty budú musieť dohodnúť na rýchlosti, akou tieto ciele dosiahnu, a ako celý prechod zvládnu. Existujú dva všeobecné prístupy k riadeniu tejto zmeny.

1. Jeden prístup by sa mal zamerať na hospodársku efektívnosť pomocou zníženia kapacity rybolovu, investícií a zamestnanosti na minimálnu mieru, ktorá je potrebná pre rybolov na úrovni maximálneho udržateľného výnosu. Úlovky by boli väčšie, rybárske flotily menšie, zamestnalo by sa menej rybárov (hoci zamestnanosť v pobrežnom spracovaní by mohla narásť), rybolov by bol ziskovejší a riadenie rybolovu jednoduchšie a menej náročné. Niektoré rybné hospodárstva a členské štáty majú v súčasnosti nedostatok kvalifikovaných rybárov, takže sociálne vplyvy znižovania veľkosti flotíl budú v ich prípade obmedzené.
- Druhý prístup by ponechal súčasnú mieru zamestnanosti za cenu hospodárskej neefektívnosti. To by znamenalo udržať veľkosť flotily, ale znížiť efektívnosť rybolovu obmedzením kapacity plavidiel loviť ryby (napríklad obmedzením ich veľkosti, celkovej tonáže alebo rybárskych zariadení) alebo zavedením obmedzení počtu dní na mori. Niektoré členské štáty tieto nástroje už využili a za posledné tri roky zaviedlo Spoločenstvo obmedzenie počtu dní na mori pri love niekoľkých bentických druhoch. V porovnaní so súčasnými podmienkami by celkové úlovky boli väčšie, rybárske flotily by podliehali prísnejším nariadeniam, zamestnanosť a aktivita plavidiel by boli skôr na čiastočný úväzok, ale rybolov by bol ziskovejší, pretože úlovky by sa zachovali. Došlo by však k zníženiu rôznych nákladov (napríklad náklady na palivo). Prechod na rybolov v menšom rozsahu s nižšou mierou efektívnosti by priniesol aj zvýšené výnosy, pričom tento postup by nemal taký priamy vplyv na zamestnanosť na mori. Zachovanie zamestnanosti môže byť zlučiteľné so znižovaním miery rybolovu pomocou prechodu na kapitálovo menej náročné formy rybolovu.

Prvý z prístupov znamená znižovanie kapacity vnútroštátnych flotíl, čo Komisia považuje za najjednoduchšie regulovateľné opatrenie riadenia rybného hospodárstva. Pri oboch prístupoch môže byť zmena jednoduchšia, ak sa urobí postupne, a preto je dôležité začať tento proces zavčas.

Výber hospodárskej stratégie pre odvetvie rybného hospodárstva je vnútroštátnym rozhodnutím, keďže členské štáty rozhodujú o pridelení možností na rybolov na

vnútroštátnej úrovni⁵. Hlavnou úlohou Spoločenstva v tomto kontexte je poskytovať sústavu riadenia postupnej likvidácie nadmerného rybolovu. Spoločenstvo by mohlo podporovať štrukturálnu zmenu v odvetví rybolovu aj cez súčasný finančný nástroj na usmerňovanie rybného hospodárstva (FIGF) a navrhovaný Európsky fond pre rybné hospodárstvo. Na základe týchto nástrojov sú dostupné finančné prostriedky na prispôsobovanie alebo skupovanie rybárskych plavidiel, rekvalifikáciu rybárov a stimulovanie hospodárskej činnosti nielen v rámci časti rybného hospodárstva, ktorá sa netýka samotného rybolovu, ale aj mimo odvetvia rybného hospodárstva.

Zatiaľ čo členské štáty majú právo rozhodovať o svojej hospodárskej stratégii, Komisia pripomína, že riešenia iné ako vyradovanie, spôsobili v minulosti problémy s vynútiteľnosťou a spoločenskou prijateľnosťou: je ťažké udržať nadmernú rybársku flotilu bez toho, aby sa využívala.

Pred vykonaním takýchto zmien je nevyhnutné urobiť analýzy hospodárskych a spoločenských vplyvov veľkých zmien v riadení rybného hospodárstva. Osobitosti každej flotily môžu byť však pri jednotlivých členských štátoch a rybných hospodárstvach značne rozdielne. Kvôli tejto rôznorodosti je nemožné urobiť všeobecné hodnotenie spoločenských a hospodárskych vplyvov. Komisia namiesto toho navrhuje dodržiavať regionálny a osobitý prístup, ako naznačuje ďalší odsek. Rada bude mať príležitosť zvážiť stratégiu každého rybného hospodárstva na základe analýzy Komisie o vplyvoch a stanoviska regionálnych poradných rád (RPR).

5. ĎALŠIA REALIZÁCIA: NASLEDNÉ KROKY

Počas nasledujúcich rokov bude Komisia navrhovať dlhodobé plány, cieľom ktorých je priviesť všetky významné zásoby rýb vo vodách Spoločenstva na takú úroveň rybolovu, na ktorej sa dá dosiahnuť maximálny udržateľný výnos. Pre zásoby usmerňované spoločne s tretími krajinami sa bude Spoločenstvo snažiť vytvoriť spoločné opatrenia riadenia, ktoré budú mať rovnaký cieľ.

Plány sa budú zakladať na rybolove a budú sa týkať zásob rýb, ktoré sa lovia spolu.

Hlavné princípy vývoja plánov budú takéto:

- (a) pri príprave návrhov bude Komisia aktívne spolupracovať s regionálnymi poradnými radami (RPR),
- (b) Komisia pripraví primerané hodnotenia dôsledkov každého plánu v spolupráci s príslušnými RPR,
- (c) dlhodobé plány budú obsahovať plánované znižovanie miery rybolovu uskutočňované predovšetkým pomocou úprav celkových prípustných úlovkov a riadenia úsilia, ale aj technické opatrenia, ak je to vhodné,
- (d) plány by mohli obsahovať prvky, akými sú obmedzenia rozsahu v rámci ktorého sa možnosti rybolovu môžu z roka na rok meniť. Navrhnú sa tak, aby

⁵

Článok 20, odsek 3 nariadenia 2371/2002

zaručovali stály a plynulý prechod, a môžu tiež obsahovať vopred stanovené podmienky a ustanovenia, za ktorých sa tieto opatrenia budú uplatňovať,

- (e) dlhodobé plány by sa mali aktualizovať v intervale asi piatich rokov,
- (f) nevyhnutnou súčasťou procesu budú opatrenia na účinné udržiavanie harmónie,
- (g) dlhodobé plány budú podľa možnosti obsahovať míľniky, ktorými sa bude merať pokrok plánu smerom k dosiahnutiu maximálneho udržateľného výnosu.

Pri realizácii tohto procesu budú prioritou Spoločenstva rybne hospodárstva, ktoré podporujú osobitý prístup cez RPR, a tie, pri ktorých sa snahou o rybolov pomocou maximálneho udržateľného výnosu dajú dosiahnuť najrýchlejšie ekonomické úspechy a úspechy v oblasti ochrany prírody.

Realizácia uceleného súboru dlhodobých plánov na dosiahnutie maximálneho udržateľného výnosu bude vyžadovať čas. Pri rokovaní o návrhoch dlhodobých plánov bude dôležité zabezpečiť, aby rozhodnutia Spoločenstva týkajúce sa ročného riadenia zohľadňovali cieľ na rok 2015 a aby jeho dosiahnutie prinajmenšom nekomplikovali.

Prvým krokom Spoločenstva, s účinnosťou od roku 2007, by malo byť prijatie rozhodnutí týkajúcich sa riadenia, ktoré zaručia, aby v prípade žiadnej zásoby rýb, z ktorej sa už teraz loví nadmerne, nedochádzalo k zvýšeniu miery rybolovu.

Bez toho, aby boli dotknuté ostatné opatrenia, napríklad plány na obnovu, sa tento proces prijme v súlade s obozretným prístupom na zníženie rizika vyčerpania zásob v krátkodobom horizonte.

6. ZÁVER

Rybolov je v zásade rizikové povolanie, a to nielen kvôli rôznorodosti morských ekosystémov. Pretrvávajúci nadmerný rybolov počas posledných desaťročí mal však za následok znižovanie zásob, zmenšenie úlovkov a zvýšenie nákladov na rybolov. Kvôli tomu boli rybári vystavení bezúčelným rizikám a zbytočným nákladom. Nedostatok sa musel kompenzovať dovážanými alebo chovnými rybami.

Táto situácia sa dá riešiť a mala by sa riešiť. Komisia preberie zodpovednosť za prípravu dôkladných návrhov, ktoré sa budú zakladať na najlepších dostupných vedeckých poznatkoch a rozsiahlych rokovaníach so zainteresovanými stranami. Komisia vyzýva členské štáty a odvetvie rybolovu, aby sa k tomuto procesu pripojili. Naplnenie záväzkov prijatých na Svetovom summite o udržateľnom rozvoji umožní rybolovu fungovať v bezpečnejšom, menej riskantnom a ziskovejšom odvetví

PRÍLOHA A
Úryvok z implementačného plánu prijatého na Svetovom summite o udržateľnom
rozvoji v Johannesburgu v roku 2002

31. Na dosiahnutie udržateľného rybného hospodárstva je potrebné prijať tieto opatrenia na každej úrovni:

(a) Zachovať alebo obnoviť zásoby na úrovni, pri ktorej sa vyprodukuje maximálny udržateľný výnos, s cieľom dosiahnuť tento cieľ kvôli naliehavosti situácie najmä pri vyčerpaných zásobách rýb, a ak to bude možné, najneskôr do roku 2015;

(b) Uzatvoriť alebo pristúpiť k príslušným dohodám alebo dohovorom o rybolove nielen v rámci OSN, ale podľa potreby aj v rámci regionálnych dohôd tohto charakteru, alebo ich ratifikovať, najmä pokiaľ ide o Dohodu o uplatňovaní ustanovení Dohovoru Organizácie Spojených národov o morskom práve z 10. decembra 1982 o ochrane a využívaní obsádok rýb vyskytujúcich sa v oblastiach podliehajúcich jurisdikcii rôznych štátov a rýb migrujúcich na veľké vzdialenosti a o Dohodu o podpore dodržiavania medzinárodných opatrení na zachovanie a riadenie rybárskych plavidiel na otvorenom mori z roku 1993;

(c) Uplatňovať Kódex správania sa pri zodpovednom rybolove z roku 1995 zohľadňujúc osobité požiadavky rozvojových krajín v zmysle v článku 5 a príslušné medzinárodné akčné plány a technické smernice Organizácie OSN pre výživu a poľnohospodárstvo;

(d) Urýchlene vyvinúť a uplatňovať vnútroštátne, prípadne regionálne, akčné plány, pomocou ktorých sa budú realizovať medzinárodné akčné plány Organizácie OSN pre výživu a poľnohospodárstvo. Ide najmä o realizáciu Medzinárodného akčného plánu na usmerňovanie kapacít rybolovu do roku 2005 a Medzinárodného akčného plánu na odstránenie a elimináciu nezákonného, nenahláseného a neregulovaného rybolovu, a to do roku 2004. Zaviesť efektívne monitorovanie, nahlasovanie, vynútiteľnosť a kontrolu rybárskych plavidiel, a to aj štátmi pod vlajkou ktorých sa plavia, a podporovať Medzinárodný plán činnosti s cieľom odstrániť a eliminovať nezákonný, nenahlásený a neregulovaný rybolov;

(e) Podporovať príslušné organizácie a dohody na regionálne riadenie rybolovu, aby pri riešení otázky prideľovania podielu rybných zdrojov pre zásoby rýb vyskytujúcich sa súčasne vo viacerých zónach a ďaleko migrujúcich rýb zohľadňovali práva, povinnosti a záujmy pobrežných štátov a osobité požiadavky rozvojových štátov a dodržiavali ustanovenia Dohovoru organizácie Spojených národov o morskom práve z 10. decembra 1982 o ochrane a riadení zásob rýb vyskytujúcich sa súčasne vo viacerých zónach a ďaleko migrujúcich rýb na otvorenom mori a v rámci výlučných hospodárskych zón;

(f) Eliminovať dotácie, ktoré prispievajú k nezákonnému, nenahlásenému a neregulovanému rybolovu a k preťaženiu kapacít a zároveň naplňať úsilie Svetovej obchodnej organizácie zamerané na objasnenie a zlepšenie pravidiel dotácií pre rybolov pri zohľadnení významu tohto odvetvia pre rozvojové krajiny;

(g) Posilňovať koordináciu darcov a partnerstvá medzi medzinárodnými finančnými inštitúciami, bilaterálnymi agentúrami a inými významnými zainteresovanými stranami, aby rozvojové krajiny, najmä najmenej vyspelé štáty, malé ostrovné rozvojové štáty a krajiny s transformujúcou sa ekonomikou, mohli budovať svoje vnútroštátne, regionálne a subregionálne kapacity infraštruktúry, integrované riadenie a udržateľné využívanie rybolovu;

(h) Podporovať udržateľný rozvoj akvakultúry, vrátane drobnej akvakultúry, v súlade s jej rastúcim významom pre bezpečnosť potravín a hospodársky rozvoj.